

De oorsprong van het kwade

**Waar kwam het kwade vandaan? Was het een oorspronkelijk
goddelijke aanleg, of een gevolg van de wilsvrijheid?**

**Een selectie van goddelijke openbaringen,
via het "innerlijk woord" ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die dat het meeste nodig hebben.

Vertaald en uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezië, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het "innerlijk woord".

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles wat mij gezegd wordt op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

- BD.7618 Waar kwam het kwade vandaan?
- BD.7932 Heeft God de val veroorzaakt?
- BD.8858 Een grote dwaling wordt rechtgezet
- BD.8859 Een grote dwaling wordt rechtgezet (voortzetting van BD.8858)
- BD.8860 Een grote dwaling wordt rechtgezet (Voortzetting van BD.8859)
- BD.8861 Een grote dwaling wordt rechtgezet (Voortzetting van BD.8860)
- BD.8862 Een grote dwaling wordt rechtgezet (Voortzetting van BD.8861)
- BD.8863 Hoe is het kwade ontstaan?
- BD.8882 Bij de vraag: Waar is het kwade van uitgegaan?
- BD.8883 Bij de vraag: Waar is het kwade van uitgegaan? (Voortzetting van BD.8882)
- BD.8884 Bij de vraag: Waar is het kwade van uitgegaan? (Voortzetting van BD.8883)
- BD.8909 Gods woord is waarheid (Jakob Lorber)
- BD.8910 Goed en kwaad - De wet van eeuwigheid
- BD.8913 Over de oorsprong van het kwade

BD.7618

7 juni 1960

Waar kwam het kwade vandaan?

U kunt de onmetelijke verwijdering in haar totale diepte niet beseffen waarin de eerst gevallen geest, (Lucifer) zich begeven heeft door zijn weerstand tegen Mij, zijn God en Schepper van eeuwigheid.

Hij onderkende Mij, hij stond in een volheid van licht die iedere gebrekkigheid van zijn inzicht uitsloot. Hij had door eeuwigheden heen het bewijs van mijn liefde en kracht ontvangen. Hij wist dat hij van Mij was uitgegaan, dat hij uit Mij was voortgekomen. Hij was onmetelijk gelukzalig in het ontvangen van de kracht van mijn liefde en hij gebruikte deze kracht naar eigen goeddunken, wat zijn gelukzaligheid steeds weer verhoogde en toch verliet hij Mij.

Hij kwam in opstand tegen Mij, wees mijn liefde af en stortte in grondeloze diepten hij werd mijn tegenpool, hij, die Ik eens geschapen had als mijn evenbeeld. En nu stelt u, mensen de vraag, hoe dat wel mogelijk is geweest daar het eerste wezen de lichtdrager toch volmaakt was, daar er uit Mij niets onvolmaakts kon voortkomen. Deze vraag is alleen zo te beantwoorden, dat het volmaakte ook geen begrenzing, geen beperking kent, dat het zich naar alle richtingen heen ontwikkelen kan zonder daarin gehinderd te worden. En bij volmaaktheid behoort onvoorwaardelijk de vrije wil.

Bij volmaaktheid hoort dat alles de juiste maat heeft en dat betekent echter ook dat de vrije wil die maat overschrijden kan, dat daardoor de wettelijke ordening omver gestoten wordt. De wettelijke ordening is de rechtmatige maat in alle dingen. Wanneer nu de vrije wil van de rechtmatige maat afwijkt ontstaat er ook een wanorde, een toestand die niet meer met mijn wil, met mijn eeuwige orde overeenstemt. Er verandert dus iets oorspronkelijk goddelijks, iets goeds, in iets ongoddelijks, in iets dat tegengesteld is aan God. En dat is het begrip "zonde" De juiste maat te kunnen overschrijden moet echter wederom mogelijk zijn, daar anders de vrije wil niet in werking zou kunnen worden gesteld, die echter evengoed in de eeuwige orde kan blijven.

Het is nu wel mogelijk dat een door Mij geschapen wezen verkeerd kan gaan denken en willen, omdat het deze wilsvrijheid bezit. Het wordt echter nooit door Mij zelf tot dit verkeerde denken en willen aangespoord, omdat zoiets onmogelijk zou zijn, dat Ik als het volmaaktste Wezen ooit een verkeerde gedachte zou kunnen hebben, dus de veronderstelling vals is dat Ik ook het kwade in Mij heb. Ook datgene wat door Mij buiten mijn Wezen geplaatst was had niet het kwade in zich toen Ik het schiep. Alles was in passende mate aanwezig zodat het niet vallen moest. Maar omdat het denken en

willen van dit volmaakte zonder beperking was kon het ook de rechtmatige maat overschrijden, het kon in zichzelf opgaan en uit de eeuwige ordening treden.

Deze geestelijke verwarring van het wezen kon echter pas plaatsvinden toen het zich van Mij afwendde, toen het dus verhinderde dat mijn woord in hem weerklonk - want mijn woord kon niets anders geven en verlangen dan wat volmaakt is. Mijn woord zou dit wezen nooit aanleiding hebben gegeven uit mijn eeuwige ordening te treden. Doch zodra de band met Mij was losgemaakt en het wezen niet meer naar mijn stem luisterde kon het ook denken en willen in een verkeerde richting, omdat deze mogelijkheid hem vrijstond op grond van de beslissing van zijn wil.

Maar altijd was de "zonde" het verkeerde willen, buiten Mij, die altijd alleen vanuit de rechtmatige ordening kon denken en willen. Ikzelf was volmaakt! Ik schiep volmaakte wezens en dezen bleven volmaakt zolang zij de band met Mij intact hielden, die zij echter ook konden verbreken, als teken dat ze een vrije wil bezaten. De band met Mij waarborgt een juist denken en willen. Het losmaken van Mij had een verkeerd denken en willen als gevolg, want het wezen streefde nu iets dat "buiten Mij staat" na.

Lucifer "de lichtdrager", stelde zichzelf in mijn plaats, ofschoon hij inzag dat Ik de Oerbron ben. En de uit "ons" voortgekomen wezens stelden Lucifer in mijn plaats, hoewel ook zij het licht van het inzicht hadden. Zodoende voltrokken zij gewild de breuk met Mij en bevonden zich nu niet meer in de juiste ordening. Er was in hen niet meer de terechte maat, veeleer overheerste het negatieve, terwijl in de rechtmatige ordening het positieve overheerst, of anders gezegd: de volmaaktheid ging verloren en er kwam iets onvolmaakts voort uit deze verandering van wil, dat zich op negatieve wijze uitte en zich dus steeds verder van Mij verwijderde.

Iets "buiten Mij staands" heeft zich ook buiten de rechtmatige ordening begeven omdat in Mij, als het volmaaktste Wezen, ook alleen de rechtmatige ordening kan zijn en omdat alles wat niet met deze ordening overeenkomt, kwaad dus zonde is. En zo wordt deze vraag vanzelf beantwoord: of Ik het kwade in Mij draag. In Mij kan niets kwaads zijn daar Ik anders niet volmaakt zou zijn. En kwaad is altijd dat, wat deze volmaaktheid laat varen en elke terechte maat verdraait, dus de eeuwige ordening omvergooit die het grondbeginsel van mijn Wezen is.

Ik moest echter ieder wezen als bewijs van zijn goddelijkheid de vrije wil geven, en deze moest de mogelijkheid hebben zich naar iedere richting te keren. En zo heeft dat wezen (Lucifer) zelf het kwade geschapen toen het Mij ontrouw werd, toen het zich verwijderde van Mij en de eeuwige ordening verliet, toen het op negatieve wijze zijn kracht gebruiken wilde tegen Mij. En ter wille van mijn laatste doel, namelijk dat mijn schepselen tot "kinderen" worden, verhinderde Ik dat wezen niet. Maar het kon evengoed bij Mij blijven. Het hoefde niet zondig te worden en te vallen, het kon

volmaakt blijven in vrije wil en de hoogste gelukzaligheid genieten, die het echter vrijwillig had verspeeld.

Het kan echter niet ontkend worden dat de mens het kwade in zich heeft, want hij bevindt zich nog lang niet in de rechtmatige orde, hij staat nog "buiten Mij" en moet eerst weer in de ordening van eeuwigheid zijn binnengegaan om dan als "volmaakt" ook al het kwade van zich te hebben afgestoten, om een goddelijk wezen te zijn: mijn evenbeeld!

Het kan echter wederom niet gezegd worden dat bij de geboorte van de mens van Mij uit het boze in hem gelegd wordt, want dat is niet volgens de waarheid. Integendeel: de ziel, die nu het menselijke lichaam bewoont, is een samenvoeging van onrijpe deeltjes die zich alle nog niet in de rechtmatige ordening bevinden en pas gedurende het aardse leven deze ordening moeten binnengaan. De ziel bevindt zich nog ver van Mij als zij de belichaming als mens aanvaardt en zij moet zich met Mij verenigen. De vrije wil moet weer de volmaaktheid, die de oergeest eens bezat, nastreven, hij moet zich van alle negatieve gedachten vrijmaken.

En zo zal ook de mens alleen positieve gedachten in zich laten opkomen, hoe meer hij naar Mij streeft en zich met Mij tracht te verenigen. Dan dringt hij al het kwade uit zich, hij probeert de ordening tot stand te brengen, hij vindt in alles de juiste maat: hij is weer goed, zoals hij was in het allereerste begin. Het kwade is alleen buiten het goddelijke: het is de weerspanning tegen God.

Ik echter kan niet tegen mijzelf weerspanning zijn. Mijn Oerwezen is Liefde. Ik kan altijd alleen geven en gelukkig maken. Ik kan echter het wezen niet dwingen, aan te nemen wat Ik hem schenk. Het moet ook kunnen afwijzen omdat het een vrije wil heeft. Zodra het echter mijn liefde afwijst, verzet het zich tegen mijn liefde en plaatst zich buiten de stroomkring van mijn liefde.

Dan wordt het positieve in het negatieve veranderd en het wezen gaat nu die toestand binnen waarin het verkeerd gaat denken en willen en verwijdert zich steeds verder van Mij. Het terugvoeringsproces verkleint slechts langzaam de grote verwijdering. Maar zolang het wezen nog niet de laatste toenadering tot Mij gezocht en gevonden heeft, zijn er ook nog verkeerde gedachten in hem, omdat ze tegen Mij gericht zijn, dus slecht zijn en gedurende het menszijn in het tegendeel veranderd moeten worden. En wanneer de mens de vereniging met Mij zoekt in vrije wil, dan verweert hij zich tegen iedere verkeerde gedachte. Hij zoekt en wil alleen het goede het goddelijke - hij wil weer worden zoals hij was in het allereerste begin, mijn evenbeeld, mijn kind, dat met Mij verbonden blijft tot in alle eeuwigheid.

Amen

BD.7932

1 en 2 juli 1961

Heeft God de val veroorzaakt?

Ook dat zal u mensen eenmaal begrijpelijk worden, dat Ik zelf nimmer mijn invloed uitoefen en ooit uitgeoefend heb op het geestelijke dat Ik als vrij en zelfstandig buiten Mij geplaatst heb. Want zodra Ik het schiep als een zichzelf bewust wezen, was het ook uitgerust met een vrije wil en deze vrije wil was niet in het minst gebonden aan mijn wil, aan de straling van mijn liefde of aan enige invloed mijnerzijds. De wil was geheel vrij en kon aan iedere richting de voorkeur geven.

Maar dat het wezen een vrije wil had, was ook de waarborg dat het eenmaal de staat van "schepsel" kon veranderen in de staat van "kind", wat zonder de vrije wil ondenkbaar zou zijn geweest. Mijn doel bij de schepping van de wezens echter waren ware "kinderen Gods", dus wezens die zich in hoogste volmaaktheid bevinden, die deze volmaaktheid evenwel zelf bereiken moesten.

Steeds zal in u mensen de vraag opkomen of de gedachte van een afval van Mij, van Mij uit in die wezens gelegd is, of zij als het ware moesten afvallen omdat Ik Mij het doel van "ware kinderen" gesteld had bij het scheppen van de wezens. Maar dan zou u ook een vrije wil van de wezens kunnen betwisten, die echter de oorzaak was en ook de mogelijkheid van een afval gaf. Maar Ik zag sinds eeuwigheid vooruit hoe mijn schepselen hun vrije wil gebruikten en kon dus ook het in deze afval gefundeerde doel zien. Doch zowel de afval als ook het doel werd door Mij absoluut niet bepaald. De afval was een gevolg van de vrije wil, hoefde dus niet te gebeuren. Het doel is wederom het voortvloeisel uit de vrije wil. Het zal eenmaal bereikt worden, maar over de tijdsduur beslist het wezen weer zelf.

En zo moet dus gezegd worden dat Ik weliswaar van alles op de hoogte ben, dat altijd het één de grondslag is voor het ander en dat er geen afval had kunnen zijn als Ik de wezens de vrije wil zou hebben onthouden, dat echter dan ook het doel ongegrond zou zijn geworden dat Mij bewoog bij het scheppen van alle wezens en dat alleen hoogste gelukzaligheid betekende, zelfs al gingen er tijden van onmetelijk lijden aan vooraf.

Maar de afval van de wezens in vrije wil was een overtreding tegen Mij en mijn liefde. Want het wezen kon ook zijn wil met de mijne samen laten gaan, het hoefde zich niet van Mij af te wenden en uit de wet van de eeuwige ordening te treden. En ook talloze wezens die bij Mij bleven en toch onmetelijk gelukzalig zijn, hebben dat bewijs gegeven. En ook deze wezens worden toegelaten tot het kindschap Gods, als zij de gang door de diepte willen gaan met het doel de gevallen broeders te verlossen.

Het afvallen van Mij was echter niet mijn werk, niet mijn wil; doch ter wille van het hoogste doel liet Ik het gebeuren en Ik leg er steeds weer de nadruk op dat deze wezens het hoogste inzicht hadden, dat het helderste licht hen verlichtte en daarom het verkeerd richten van hun wil een verkeerd gebruik van hun wilsvrijheid was, dat dan ook de onzalige toestand tot gevolg had. Ik heb deze afval niet verhinderd daar Ikzelf anders de wilsvrijheid niet geëerbiedigd zou hebben, die echter het wezen tot een goddelijk wezen bestempelde. Want iets volmaakts is zonder vrije wil niet denkbaar. En hebt u eenmaal het doel bereikt, een waar kind van God geworden te zijn, dan zal voor u ook mijn plan van vergoddelijking volledig begrijpelijk zijn en u zult ook de afval van de geesten met andere ogen beschouwen, ofschoon het een zwaar vergrijp tegen mijn liefde geweest is.

En omdat de wet van de eeuwige ordening onveranderlijk is, kon die vergoddelijking altijd alleen maar overeenkomstig die wet plaatsvinden. Ze kon niet anders bereikt worden, omdat alle goddelijke eigenschappen die Ik bij het scheppen in deze wezens gelegd had, in vrije wil moesten worden nagestreefd, wat door de afval van Mij een noodzakelijkheid werd, maar ook veel moeilijker was dan in de staat van volmaaktheid te blijven in vrije wil. Dat de wezens afgevallen waren en dus zondigden tegen Mij heeft hun ook een uiterst lange toestand van ellende bezorgd, wat nooit zou hebben kunnen gebeuren als Ik zelf deze afval op een of andere wijze veroorzaakt zou hebben.

De volmaaktheid van die wezens kan niet in twijfel getrokken worden en toch vielen zij, wat steeds alleen met de wilsvrijheid te verklaren is, die eveneens een goddelijk genadegeschenk was, dat hun nooit ontnomen zal worden. En door het proces het gevallen geestelijke terug te voeren, is ook het niet-gevallene de mogelijkheid gegeven tot het kindschap Gods te komen, omdat dit vrijwillig ook de weg door de "diepte" kan gaan omwille van een verlossende missie, zodat dus de afval van Mij niet de enige voorwaarde is om het kindschap Gods te bereiken, veeleer heb Ik waarlijk nog andere wegen om de door Mij geschapen wezens tot mijn kinderen te vormen. De afval was dus niet nodig, maar vanwege de wilsvrijheid wel mogelijk. En Ik voorzag het sinds eeuwigheid. Daarom kon Ik ook het heilsplan laten ontstaan met het doel dat zowel Mij als ook de door Mij geschapen wezens bovenmate gelukkig maakt en dat Ik ook eens zal bereiken. En ook uzelf zult u eenmaal in de staat van hoogste volmaaktheid bevinden en inzien en begrijpen, welk een onmetelijke liefde naar al mijn schepselen uitgaat en dat deze liefde alleen het goede kan voortbrengen en dus ook het wezen dat door eigen schuld de dood gevonden heeft, weer het eeuwige leven verschaft.

Amen

BD.8858

23 september 1964

Een grote dwaling wordt rechtgezet

In het begin der tijden kwam alleen het volmaakte uit Mij voort, dus kunt u het aanvechten als Ik u voorgesteld word als een Schepper die onzuivere geesten geschapen heeft. Ik zelf ben de Schepper van het wezenlijke, want buiten Mij is er geen kracht die wezens kon scheppen. En de eerste door Mij buiten Mij geplaatste lichtgeest werd dus door mijn kracht doorstraald en er kon alleen het volmaakte uit ons beider liefde en kracht voortkomen. En dat is ook wat u begrijpen moet, dat Ik niets tegen mijn ordening van eeuwigheid kan doen, dat Ik ook geen onvolmaakte wezens buiten Mij kon plaatsen, die zelf in vrije wil pas na een eindeloos lange tijd besloten zich van Mij af te keren, die echter op geen enkele wijze door Mij beïnvloed werden in strijd met de goddelijke orde te handelen, veeleer handelden zij in geheel vrije wil. Zo zult u pas mijn plan van eeuwigheid begrijpen, dat Ik Mij hun vergoddelijking ten doel gesteld heb, en zo zult u ook begrijpen waarom Lucifer, de lichtdrager, tot mijn tegenpool geworden is.

Als u een voorstelling van het scheppen van de wezens zo gegeven wordt zoals het totaal onmogelijk is, dan twijfelt u aan mijn volmaaktheid en dan twijfelt u ook aan mijn liefde voor al het geschapene, dat overeenkomstig mijn wil gebrekkig gevormd was (moest zijn) vanaf het begin. U kunt dan ook niet het gebeuren begrijpen dat gelegen was in de afwijzing van de kracht van mijn liefde en Ik moet u allen de waarheid daarover doen toekomen, want uit de ene dwaling vloeit de andere voort. Dat echter zo'n dwaling kon binnensluipen in goddelijke openbaringen is altijd het gevolg van verstandelijk denken, dat gebruikt wordt door mijn tegenstander, die verwarring tracht te stichten, wat ook weer een aanleiding ervoor is dat Ik Mij steeds weer opnieuw moet openbaren en (om) u in alle zuiverheid de waarheid bekend kan (te kunnen) maken.

De afval van Mij kwam op een manier tot stand, dat er eerst eeuwigheden verstreken voordat hij plaatsvond, dat dus voortdurend mijn liefde de wezens kon doorstralen en zij voortdurend bovenmate gelukkig waren. En ook het wezen dat Ik Mij als eerste opnamevat schiep om mijn liefde hierin binnen te stralen, was eeuwigheden lang ontvanger van deze krachtstroom van liefde, tot het zich dan losmaakte van Mij in vrije wil, die het als goddelijk schepsel bezat. Als Ik echter een schepsel geschapen had dat onzuiver was, dan zou Mij zelf het verwijt getroffen hebben zo'n wezen het leven gegeven te hebben, wat echter eeuwig niet het geval kan zijn, want Ik ben de Volmaaktheid zelf. Ik heb geen tekortkomingen, Ik ben zuivere Liefde en die scheidt niets onzuivers maar ze doet alles om dat wat onzuiver geworden is weer tot loutering te brengen.

Doch hoe onjuist wordt u de scheppingsdaad voorgesteld en tot welke gevolgen leidt dit. Steeds weer breng Ik u de zuivere waarheid, omdat u zonder de waarheid Mij zelf niet juist ziet, omdat u zich een voorstelling maakt van Mij, wiens volmaaktheid in twijfel wordt getrokken en omdat u daarom ook dit Wezen niet zou kunnen liefhebben, aan wiens volmaaktheid u twijfelt. Want ook u bent in alle volmaaktheid uit Mij voortgekomen, hoewel u nu de weg door de diepte gegaan bent om weer tot dat te worden wat u was in het allereerste begin. Dat Ik u niet alle geestelijke motiveringen

kan duidelijk maken, zult u begrijpen vanwege de geringe graad van inzicht die u nu hebt als gevolg van de zonde van het verzet tegen Mij. Maar toch moet alles overeenstemmen wat u daarover wordt medegedeeld. En wanneer er een grove tegenstrijdigheid bestaat, dan kunt u deze zonder bezwaar afwijzen en dit voor uzelf zo verklaren dat het verstand van de mens daarbij betrokken is geweest, dat door de tegenstander kan worden beïnvloed.

Alleen het plan om de door Mij geschapen wezens te vergoddelijken heeft Mij ertoe gebracht de afval van de wezens niet in de weg te staan, maar deze heeft plaatsgevonden in vrije wil, van het hoogste niveau van volmaaktheid omlaag naar de diepste diepte. En alleen de zekerheid dat Ik al deze wezens weer terugwin, liet Mij niet belemmerend ingrijpen, maar loochent niet dat zij in hoogste volmaaktheid geschapen werden, evenals hun heer die als lichtdrager als eerste de val voltrok, die Ik echter niet zo gevormd had dat hij het moest doen, integendeel: de vrije wil is beweegreden geweest om te vallen, zoals ook de vrije wil weer omhoog moet streven om dat te worden wat hij was in het allereerste begin.

Amen

BD.8859

24 september 1964

Een grote dwaling wordt rechtgezet (voortzetting van BD.8858)

Als het geloof in mijn volmaaktheid u ontnomen wordt, als u daar aan twijfelt, dan bent u ten prooi gevallen aan een dwaalleer die u ook ieder geloof kan ontnemen. Want er is u dan geenszins een waarborg gegeven dat Ik tot u de volle waarheid spreek, die alleen een hoogst volmaakt Wezen u kan aanbieden. En uw vroegere wil zou dan niet zo zwaar hebben gewogen, omdat u dan evenzo als "onvolmaakt geschapen" daarin een reden zou kunnen zien dat u gevallen bent. En deze dwaling moet heel beslist weerlegd worden, u moet weten dat u in het "helderste licht" gestaan hebt toen u viel, dat niet de geringste schemering of duisternis u omgaf op het moment van uw afval van Mij, en dat u net als Ik hoogst volmaakt was, dat wil zeggen: lichtwezens was wier val eenvoudig onbegrijpelijk geweest zou zijn als de vrije wil u niet vervulde als teken van uw goddelijkheid.

Dat ook die eerst geschapen oergeest met dezelfde volheid van licht uitgerust was en niet had hoeven te vallen, dat hij echter zelf helemaal veranderde in vrije wil in het tegendeel, was niet mijn wil, het was niet mijn werk, het was alleen het gevolg van zijn vrije wil, dat echter niet mijn volmaaktheid in twijfel kon trekken. Het was ook niet van eeuwigheid af bestemd dat de eerst geschapen oergeest vallen moest, ofschoon Ik van

eeuwigheid af zag hoe hij zijn wil zou richten. Doch als hij had moeten vallen zoals u ten onrechte aanneemt, dan zou hij geen vrije wil gehad hebben en Ik zou geen volmaakt Wezen zijn, als Ik mijn wil op hem zou hebben overgebracht.

Dat alles moet u, die mijn volmaaktheid betwist, toch duidelijk zijn, u, die zich laat beïnvloeden door voorstellingen die menselijk onverstand u voorzet om Mij en de zuivere waarheid te ondermijnen. Ik kan niet vaak genoeg de fouten weerleggen die steeds weer binnensluipen in mijn woord, hoewel Ik mijn boden die het rechtstreeks van Mij ontvangen, bescherm. Doch zodra het verlangen naar de zuivere waarheid niet overheerste, kon mijn tegenstander ook ingrijpen en verwarring stichten, doordat hij op de eerste plaats mijn volmaaktheid betwijfelde en er daardoor dwaalleren uit voortkwamen die Ik steeds weer uit de weg moet ruimen, als Ik wil dat de mensen de waarheid gebracht moet worden. En dit is voor het einde zeer belangrijk omdat mijn Wezen juist moet worden voorgesteld, om de liefde tot Mij op te kunnen brengen die Ik van mijn schepselen verlang. En deze liefde kan alleen aan een hoogst volmaakt Wezen geschonken worden Dat niet de geringste onvolmaaktheid in zich heeft. Dat - en waarom mijn eerst geschapen geest gevallen is - is Mij alleen bekend, maar het is ook aan u, zover u in staat bent het te begrijpen, duidelijk gemaakt. Maar als u mijn wil daarmee in verbinding brengt, die ieder de hoogste gelukzaligheid wil bezorgen, dan is dat van zo'n kras genre, dat alleen een niet ontwaakte geest, een puur verstandelijk denken verzinnen kon. Want mijn wil is goed en zal nimmer iets tegengestelds teweegbrengen, hij zal zich alleen steeds volgens mijn liefde kunnen uiten, dus in geen geval de val van het eerste wezen zelf bestemd hebben, echter ieder wezen ook zijn vrije wil laten hoe hij hem ook gebruikt.

Daar Ik van eeuwigheid af ervan op de hoogte was en nu ook mijn heilsplan daarop kon opbouwen, omdat Ik zag met welke haat hij Mij nu zou weerstaan, is hij nu mijn tegenpool geworden, maar die Mij nochtans helpt met het verlossen van het enorm grote aantal van mijn wezens, al is het ook tegen zijn wil. Want een ding kon Ik niet: kinderen voor Mij te scheppen, omdat daartoe de vrije wil van het wezen zelf werkzaam moet worden. En dat is vanaf het begin mijn plan geweest, waarvoor echter niet noodzakelijk de val van mijn eerste wezen in de diepte nodig was, want waarlijk, Ik heb nog veel mogelijkheden om dit doel dat Ik Mij gesteld heb, te bereiken. En bijgevolg zou Ik niet zelf iets gewild hebben wat een zonde zou zijn tegen Mij zelf, waarvoor Ik dan de wezens een eindeloos lange gang in ellende zou hebben laten gaan om weer dat te worden wat zij waren in het allereerste begin. Zo'n voorstelling van mijn oerwezen, dat alleen in hoogste volmaaktheid scheppen en vormen kon is vals en zal steeds weer als vals gebrandmerkt moeten worden. Want in diepste liefde, in onovertroffen wijsheid heb Ik vanuit mijn macht alles geschapen wat is. En dat alles bewijst ook mijn volmaaktheid, want Ik schep niets zonder zin en doel en wil daarom ook als hoogst volmaakt gezien en bemind worden.

Amen

BD.8860

25 september 1964

Een grote dwaling wordt rechtgezet (voortzetting van BD.8859)

Ik kan u niet in de dwaling voort laten gaan, u die de opdracht aanvaard hebt de waarheid te verbreiden en u hiervoor in te zetten, daarom moet u op de eerste plaats weten waar dwaling is binnengeslopen. U zult meemaken dat men alle geloofspunten zal ontzenuwen en dat u dan vast zult moeten staan, wat u ook kunt als u zelf in het bezit van de waarheid bent. Dan zal het u ook lukken iedere tegenwerping te weerleggen, want Ik zelf zal u de woorden in de mond leggen, wat Ik echter alleen dan kan als Ik in u de wil zie alleen de zuiverste waarheid te verdedigen, en u zult dan ook geen mens hoeven te vrezen die uw geloof aan het wankelen wil brengen.

Daarom onderricht Ik u tot in het kleinste en maak u opmerkzaam waar de dwaling is binnengeslopen, steeds ermee rekening houdend dat u eens uw standpunt daartegenover moet bepalen, maar u zult ook kunnen standhouden. U zult u niet bang laten maken maar steeds met mijn woord de tegenstander verslaan als u op tegenspraak stuit. Want Ik zal u niet zonder hulp laten. Ik ken iedere vraag en Ik zal ze u beantwoorden, zodat u nooit verlegen zult zijn om een antwoord.

Steeds moet u de mensen vragen of zij niets anders dan de zuivere waarheid begeren, want dat alleen is maatgevend. Het verlangen naar de waarheid is nog te weinig onder de mensen aan te treffen zij vragen niet innig genoeg om bescherming tegen iedere dwaling, om welke reden dus ook hij kan ingrijpen voor wie zij zich in acht moeten nemen. De mensen denken echter allen de waarheid te begeren, dan echter zou er bij hen geen dwaling kunnen binnensluipen, want Ik behoed waarlijk ieder die Mij dienen wil in het verbreiden van de waarheid.

U echter, die het echte waarheidsverlangen bezit, zult achterdochtig worden zodra u een dwaalleer ontdekt, en dan hoeft u zich slechts met Mij in verbinding te stellen en Ik zal u altijd opheldering geven hoe zo'n dwaalleer ontstaan kon en waarin zij bestaat. Daarom is u het gebeuren van de schepping op zo'n manier duidelijk gemaakt, dat u de liefde, wijsheid en macht van uw God en Schepper als grond ervan getoond werd, zodat u nu ook niet meer aan Zijn volmaaktheid zult kunnen twijfelen.

Amen

BD.8861

26 september 1964

Een grote dwaling wordt rechtgezet (voortzetting van BD.8860)

Alles is u duidelijk gemaakt met overgrote liefde, die onbegrensd is en zich aan ieder schepsel schenkt ook aan het eens van Mij afgevallen schepsel, want liefde kan niet vergaan, ze volgt het verlorene in de diepte en tracht het weer te bewegen om terug te keren. Daarom heb Ik u ook het scheppingswerk zo beschreven dat Ik ook het eerste wezen met grenzeloze liefde omvatte, dat Ik Mij verheugde in zijn gelukzaligheid en aan hetwelk Ik nimmermeer mijn liefde onttrokken zou hebben als het deze niet vrijwillig afgewezen zou hebben.

Maar Ik heb u ook duidelijk gemaakt waarin de vrije wil bestond, dat het wezen zichzelf veranderen kon en uit de eeuwige ordening is gestapt, en dat dit niet verhinderd kon worden omdat het een vrije wil had, zich uit mijn wet van de eeuwige ordening te verwijderen. Het uitstappen uit mijn wet was de zonde, waartoe Ik echter nimmer een wezen heb gebracht daar dit in strijd is met mijn liefde.

Ik zelf ben in mijn diepste Wezen goed, in Mij is er niets wat tegen de wet gericht is. Ik kan ook geen enkel wezen haten, Ik zal het voortdurend met mijn liefde volgen, maar Ik kan niet het wezen dat tegen Mij gezondigd heeft de gelukzaligheid schenken. Ik zou ook niet hebben kunnen beweren dat het mijn wil geweest is dat het eerste wezen viel. U kent Mij niet in mijn overgrote liefde en barmhartigheid, die geen hard woord spreekt, ook al is uw schuld nog zo groot. Ik constateer alleen wat in overeenstemming is met de feiten zonder echter toornig te worden, want mijn liefde is groter als mijn "toorn" - en wat Ik doe volgens mijn heilsplan van eeuwigheid, geschiedt altijd alleen uit liefde die naar u uitgaat tot in alle eeuwigheid.

Wie derhalve van mening is, dat Lucifer vallen moest om dan voor Mij een welkom werktuig te zijn, om voor Mij als tegenpool te dienen, die verwisselt het op de hoogte zijn van zijn wil - die Mij sinds eeuwigheid bekend was met het voorbeschikken van het wezen want deze wil was, omdat hij vrij was tegen Mij gericht, zodat Ik bijgevolg op deze wil mijn heilsplan kon opbouwen. Dat een wezen zo totaal veranderen kon dat volmaakt geschapen was, dat het een haat tegen Mij kon opvatten die onmetelijk diep was, dat is niet aan Mij toe te schrijven, die de Liefde zelf ben. Ik onttrok ook dat wezen niet aan mijn liefde, daar haat een niet-goddelijke eigenschap is die in Mij nooit een plaats kan vinden, die echter omdat de vrije wil zich eindeloos ver van Mij verwijderen kon ook tot de diepste haat kon omslaan. Dat betekent dus niet dat de haat in Mij aanwezig is, dat Ik alles, zowel het goede als het kwade in Mij heb. Alles wat in Mij is, bevindt zich in de goddelijke orde, alleen wat zich van Mij verwijderd heeft bevindt zich ook buiten de eeuwige orde.

U, mensen moet begrijpen dat het onjuist is te denken in Mij ook maar de geringste verkeerde ordening te kunnen ontdekken, want dan was Ik niet volmaakt, wat nu eenmaal het goede in hoogste volmaaktheid alleen zijn kan. Dat met mijn oneindige liefde ook de gerechtigheid samengaat is wel de aanleiding tot allerlei nood en lijden die u mensen treffen, die Ik echter veel te graag ver van u verwijderd zou willen houden, als u dat toelaat door de juiste richting van uw wil.

En zo ook is de verwijdering van mijn eerst geschapen wezen mateloos toegenomen en moet zo de afstand tot Mij aan zichzelf toeschrijven, die Ik ter wille van de gerechtigheid niet naar believen verminderen kan, maar hij zal voor Mij en mijn heilsplan de tegenpool blijven tot ook zijn uiteindelijke verlossing kan plaats vinden. Daarom heb Ik u de scheppingsdaad zo verklaard, opdat u niet in een verkeerde gedachtegang terecht komt, die u doet twifelen aan mijn hoogst volmaakte Wezen, dat alles buiten zich heeft geplaatst in diepste liefde. En waar liefde is kan nooit een slechte gedachte een wezen voorbestemmen om te vallen, een gedachte die nooit van Mij kan zijn uitgegaan omdat Ik hoogst volmaakt ben.

Amen

BD.8862

28 september 1964

Een grote dwaling wordt rechtgezet (voortzetting van BD.8861)

Alles wat u terneer drukt moet u aan Mij overgeven en Ik zal u troost en innerlijke rust schenken, want voor Mij is niets onmogelijk. Het is voor Mij ook niet onmogelijk u de juiste verklaring te geven waarom Ik het niet verhinderd heb dat in zulke gewichtige vragen vergissingen zijn binnengeslopen, zoals deze van de "val van de geesten", die Mij en mijn scheppingsdaad op een andere wijze weergeeft dan Ik u dit heb duidelijk gemaakt.

Steeds is de vraag gesteld waar het "kwade" zijn oorsprong in vond, of Ik alle goede en slechte eigenschappen in Mij heb. Met deze vraag is al te veel menselijk denken verbonden geweest, daar de mensen steeds uitgaande van zichzelf, een conclusie over mijn Wezen getrokken hebben, daarbij echter niet om het zenden van de zuivere waarheid gebeden hebben, integendeel zichzelf een uitleg over mijn Wezen gaven en toen was al het inwerken van mijn tegenstander begonnen. Zo hebt u reeds de reden dat een dwaling in de goddelijke openbaringen ingang vond. Zodra de bescherming tegen verkeerd denken afgesmeekt wordt, kan het niet gebeuren dat zo'n dwaling binnensluipt omdat Ik tot geen leugen in staat ben; maar de leugengeest beantwoordt eerder aan het menselijke denken, want hij heeft dadelijk toegang tot het verstand van de mens, Ik kan Mij echter niet tegenspreken.

En omdat Ik nu de waarborg heb dat aan deze "schrijfsels" steeds de bede om bescherming voor dwaling vooraf is gegaan, daar het nu ook de tijd van het einde is waarin Ik een lichtgeest naar de aarde zond, die in alle waarheid mijn besturen en werkzaam zijn de mensen moet verkondigen, zo blijft er nu alleen over, "deze geschriften" als tegengesteld zijnde aan de onjuiste voorstelling (over Mij) af te wijzen, of ze volledig te erkennen.

U, mensen kunt naar eigen goeddunken beslissen of u Mij als hoogst volmaakt wilt erkennen, of dat u zich Mij voorstelt met tekortkomingen en dus ook met de slechte eigenschappen behept. Het staat u mensen vrij wat u aanvaarden wilt, want een misvatting is slechts in weinig gevallen recht te zetten. Daarom zeg Ik: beproef alles en behoud het beste. Maar dat er dwaling is binnengeslopen, is zeker, en daarom zal er weer een groot verlangen naar de waarheid onder mensen moeten overheersen om in te zien wat volgens de reine waarheid is. En weer is er maar een klein aantal die de zuiverste waarheid begeert, die dan echter ook weten zal waar het menselijke verstand bij betrokken was, zodat de innerlijke stem overstemd werd. Daarbij kwam dan nog het menselijk verwezenlijken, dat het verstandelijke denken er weer tussenbeide kwam - en de goddelijke openbaring gedeeltelijk waardeloos maakte. Om als dwaling herkend te kunnen worden, stelt dit echter steeds alleen het verlangen naar de waarheid voorop. Daarom heb Ik mijn profetieën waar gemaakt om in iedere eeuw steeds weer datgene te reinigen wat opheldering nodig had. Daarom zullen zich ook nu weer twee richtingen ontwikkelen, en weer zal het gaan over "meelopers" - of over hen die het om de zuivere waarheid gaat.

Het gaat er steeds weer om dat alles wat uit mijn eeuwige orde stapt niet meer overeenstemt met mijn Wezen, dat alles in zichzelf verandert in het tegendeel, dat Ikzelf Mij echter alleen in de eeuwige orde bewegen kan, dat daarom echter ook de mens die zich alleen door zijn verstand laat beheersen, zich reeds buiten mijn wet bevindt - en hem invloed verleent die eveneens buiten de eeuwige orde staat. En daarom weet u niet hoe hoog Ik uw verzoek waardeer u tegen dwaling te behoeden, want deze bede waarborgt ook waarlijk het beste resultaat. En ook dit probleem moest eens ter sprake komen en daarom is "niets toeval". Alles is voorbestemd om daarover opheldering te kunnen geven, die noodzakelijk is omdat iedere dwaling een gevaar is voor de geestestoestand van de mensen. Doch wie verlangen naar de waarheid heeft, die neemt ook aanstoot aan deze (dwaal) leer. Hij zal ze verwerpen als onjuist, hij zal onderzoeken en het beste behouden. Maar Ik kan geen mens met dwang ertoe brengen om te vragen, want dat verzoek om bescherming tegen dwaling moet hij zelf van binnen uit naar Mij omhoog zenden. Waar echter dit verlangen naar de waarheid zo in het hart verankerd ligt, daar is ook de garantie voor de waarheid gegeven. En deze waarheid moet verbreiding vinden omdat het einde nabij is.

Amen

BD.8863

2 oktober 1964

Hoe is het kwade ontstaan?

Zodra u mensen in Mij uw God en Schepper ziet, zodra u de juiste verhouding met Mij tot stand hebt gebracht, die van een kind met de Vader, staat u ook in de juiste relatie tot Mij, dat wil zeggen: u bent vervuld met diepe deemoed en u wacht er op door Mij aangesproken te worden, wat Ik niemand van u weiger die op de juiste wijze tot Mij bidt, waarvoor onherroepelijk de diepste deemoed nodig is, want aan de ootmoedige schenk Ik mijn genade. U mensen moet u echter voor mijn aanspreken openstellen, u moet iedere gedachte die na innig gebed in u opkomt als een antwoord van Mij zien. Want u kunt dan onmogelijk iets anders denken dan zoals het mijn wil is, omdat Ik tot u gezegd heb dat u alleen maar op de juiste manier, dat wil zeggen: in geest en in waarheid tot Mij moet bidden, opdat Ik uw gebed hoor en verhoor.

Toch hoeft u niet op ongewone resultaten te rekenen, dat u Mij nu hoorbaar verneemt, maar iedere gedachte die na innig gebed in u opkomt is mijn antwoord. En u zult dan waarlijk alleen maar goede gedachten hebben, die niet aan een andere bron ontsprongen kunnen zijn dan aan de mijne. U moet steeds bedenken dat Ik weet wanneer uw gedachten op Mij gericht zijn en dat u dan geen gedachten van de vijand kunnen treffen. U moet weten dat Mij deze houding van u ten opzichte van Mij lief is en Ik u nu geven kan naargelang de rijpheid van uw ziel, of Ik Mij hoorbaar uitken kan, wat toch in een heel enkel geval mogelijk is.

Wanneer Ik Mij echter hoorbaar kan uitken, is iedere dwaling uitgesloten. Want dan klinkt het in u als een helder klokje. U bent overgelukkig als u zo mijn stem verneemt. En Ik kan u dan openbaringen doen toekomen van diepste wijsheid en u zult zulke openbaringen zonder bezwaar geloof kunnen schenken. Nu valt echter dit ene te bedenken, dat de mens zich met dergelijke problemen bezighoudt en (alleen dan) zijn verstand een verkeerde weg gaat (kan gaan), waardoor de tegenstander de mogelijkheid gegeven is tussenbeide te komen en de mens dan ook wel een stem hoort, die hem echter niet gelukkig maakt maar een licht onbehagen in hem opwekt. En deze stem lost dan het probleem zo op, zoals het met de wil van de mens overeenkomt. En daarom is het juist bij zulke vragen dringend nodig dat hij het verzoek om "beschermd te worden tegen dwaling" tevoren naar Mij opzendt, omdat deze bede hem voor het werkzaam zijn van de tegenstander behoedt. Dan maakt hij zichzelf ontvankelijk voor het antwoord dat nu van Mij zelf tot hem kan komen, daar dit verzoek de tegenstander wegdringt.

En juist de vraag, of ook het kwade van Mij is uitgegaan, houdt u mensen heden nog bezig, evenals in de tijd van die openbaringen daarover. Ik kan u echter steeds alleen

maar zeggen dat Ik geen slechte gedachten in Mij kan overwegen, dat alles alleen goed kan zijn wat van Mij is uitgegaan. Hoe is dan het kwade in de wereld gekomen?

In het denkvermogen van het wezen hebt u de verklaring. Want dit was vrij, kon dus de goede gedachten die van Mij naar het wezen toe straalden in vrije wil veranderen. En vrije wil betekent, zich in iedere richting te kunnen ontplooien. Dus is het kwade geboren in de vrije wil. Het was er tevoren niet! Het is een product van de vrije wil. Het is er, omdat het denkvermogen van het wezen hem geen beperking oplegde - een scheppingsproduct van hem, die van zijn macht blijk gaf, tegengesteld aan Mij en mijn wil, die dus, daar hij de gave had te kunnen scheppen, nu ook het "kwade" schiep, dat dit aan hem te wijten was, dat hij ter wereld heeft gebracht en daardoor dus een onrein wezen geworden is.

Steeds wilt u Mij, als het volmaaktste Wezen, het kwade ten laste leggen waarvoor bij Mij nooit plaats zou zijn geweest. Dat echter mijn tegenstander zelf de oorsprong van het kwade was, dat hij zijn denkvermogen in zichzelf tot kwaad deed worden, omdat hij zich verwijderde uit de stroomkring van mijn liefde en dit dus een "uittreden" uit mijn ordening van eeuwigheid was, dat kunt u zich niet voorstellen. Dat hij precies zoals Ik een zelfstandig wezen was en de hem van Mij uit toe gestraalde goede gedachten uit eigen vrije wil veranderen kon en ze veranderd had, was het begin van de zonde tegen Mij. Want Ik had alle wezens de vrije wil gegeven, Ik had alle wezens met een denkvermogen uitgerust.

Hoe kwam het dan dat niet alle wezens hun vrije wil en hun denkvermogen op dezelfde wijze gebruikten? Hijzelf was het die het kwade uit zich heeft voortgebracht, dat ermee begon, dat hij in zichzelf een verkeerde liefde voelde, dat hij Mij de kracht misgunde en daaruit dan al het kwade voortkwam - maar in hemzelf zijn oorsprong had, omdat hij zijn denkvermogen verkeerd gebruikte, wat Ik echter vanwege de wilsvrijheid niet veranderen kon, maar van Mij uit kwamen er geen verkeerde gedachten naar hem toe.

U moet steeds bedenken dat dit wezen, Lucifer oftewel lichtdrager, iets anders geweest is dan de wezens, voortgebracht door de wil en de kracht van ons beiden, dat Ik Mij in hem een evenbeeld geschapen heb, een wezen, dat precies zo was als Ik zelf en dat Ik ook de grootste scheppingsmacht gaf en dat derhalve ook uitermate goed was. Maar het enorme aantal van de uit ons voortgekomen wezens maakte hem arrogant, en deze verwaandheid vertroebelde tijdelijk zijn denkvermogen - en dit was al een geringe opwelling van eigenliefde die tegen mijn Wezen gericht was.

En daarom zeg Ik: Wat zijn eigen weg, buiten Mij, ging, dat verkeerde niet meer in mijn orde. En dit wezen - Lucifer - heeft met Mij gebroken en alles in hem veranderde tot een door en door slecht wezen. Het liet zelf uit zich alle slechte eigenschappen ontstaan en bracht ze tevoorschijn. U kunt steeds alleen maar zeggen: Hij, als ook een macht gelijk aan Mij, bracht het kwade in de wereld - maar niet, dat Ik ook het kwade in Mij

zou hebben en op dat wezen zou hebben overgedragen. Want de omstandigheid dat er ook niet gevallen wezens waren, zou u er van moeten overtuigen dat het denkvermogen niet tot de val zou hebben hoeven te leiden, dat echter mijn tegenstander veel middelen ter beschikking stonden om zijn aanhang eveneens ten val te brengen.

Alleen al dat Ik als het hoogste Wezen voor hen niet zichtbaar was, hij echter in alle volheid van licht straalde en zij hem als hun god erkenden, niettegenstaande het helderste licht. Want de afval strekte zich uit over eeuwig lange tijden. Dus kon hij niet als "onzuivere" geest door Mij geschapen zijn en konden die slechte eigenschappen zich langzaam ontwikkelen, maar nooit hadden ze in Mij hun oorsprong, daarentegen in hem, die net als Ik machtig was, maar wel een begin had - wat hij heel goed wist. En zo is ook het kwade begonnen toen de afval van de geesten van Mij begon. Tot dan was echter alles volmaakt en dus is ook hij in alle volmaaktheid uit Mij voortgekomen, wat echter niet uitsloot dat hij zijn begaafdheid anders gebruikte dan mijn bedoeling was.

En dat had dus zijn "denkvermogen" tot stand gebracht, dat Ik echter niet voorbeschikt heb, maar van Mij uit stroomden hem altijd alleen maar goede gedachten toe. En steeds weer wijs Ik u op de ontelbare niet gevallen wezens, die eveneens het denkvermogen hadden, maar in Lucifer het misbruik van krachten ontdekten, die het kwade naar de wereld bracht en Mijzelf er verantwoordelijk voor stelde dat Ik het kwade in Me zou hebben en hij zo ook die mensen altijd op een dwaalspoor zal brengen die daarvoor ontvankelijk zijn.

Amen

BD.8882

14 november 1964

Bij de vraag: Waar is het kwade van uitgegaan?

Ik wil u helpen in iedere geestelijke nood, want u bevindt zich in geestelijke nood als u de zuivere waarheid moet verdedigen en zelf niet weet of uw denken juist is. Evenals u, wendde zo mijn knecht (Jakob Lorber) zich eens met deze vraag tot Mij. Doch een lang debat was aan dit probleem voorafgegaan waarbij bovenstaande gedachte overwogen werd. Dus had men zich tevoren al een mening gevormd eer Mij deze vraag werd voorgelegd. En deze vraag was zo beantwoord zoals het menselijke verstand het uitdacht. En omdat deze vraag hoogst belangrijk was en van de beantwoording ervan ook het laatste diepste geheim afhankelijk was, namelijk mijn Volmaaktheid, had mijn tegenstander makkelijk spel hun het antwoord op zijn manier te geven.

Hij kon telkens tussenbeide komen zodra deze vraag werd opgeworpen, want dan sprak Ik zelf niet meer door mijn knecht maar hij leende vrijwillig zijn oor aan de tegenstander, waartegen Ik niets kon doen omdat het de vrije wil was die aan mijn tegenstander voorrang verleende. Deze voorstelling is moeilijk te geloven daar mijn knecht zich Mij geheel ter beschikking stelde. Hij had echter niet tevoren een kwestie moeten bespreken die zuiver menselijk beantwoord werd door zulke gesprekspartners bij wie mijn tegenstander nog binnen kon komen. Het antwoord was dus al door die anderen gegeven, terwijl mijn antwoord zacht in zijn hart weerklonk, dat hij evenwel niet aannam. Want de gedachte dat het kwade ook van Mij "was uitgegaan" lag bij hem veel eerder voor de hand, dan de gedachte dat de tegenstander zelf het kwade in de wereld had gebracht. En wanneer een mens het ware verlangen naar de waarheid had, zou hij onmiddellijk de ongeloofwaardigheid hebben ingezien van wat hem als geestesproduct van mijn knecht toescheen. Want de absurditeit dat leugen en waarheid, haat en liefde, dus alle tegenstellingen in Mij hun oorsprong hebben, had voor ieder denkend mens aanleiding moeten zijn de goddelijke oorsprong van deze openbaringen in twijfel te trekken.

Dit geldt enkel voor de openbaringen over de "oorsprong van het kwade". Ze moeten steeds met de gedachtegang van de mensen in verbinding worden gebracht die deze problemen overdachten. Dat er echter in de loop der tijd ook veel veranderingen ontstonden, kan ook niet ontkend worden, om welke reden Ik steeds weer een zuivering moet aanbrengen omdat door zulke wijzigingen ook een verandering van de zin ontstaan is. Deze wijzigingen konden echter nooit mijn knecht ten laste worden gelegd, maar zijn in de loop van de tijd tot stand gekomen.

En als Ik u steeds weer zeg dat het doel van mijn tegenstander is en blijven zal mijn Volmaaktheid te laten betwijfelen, om u te verhinderen Mij uw hele liefde te schenken, dan zult u ook begrijpen dat hij zich van ieder mens die lauw en onverschillig is en het dus niet zo nauw met de waarheid neemt, bedient om dat doel te bereiken. En steeds weer zijn er mensen te vinden die mee willen werken, die er niet geschikt voor zijn.

Wanneer het echter om zodanige vragen gaat waarbij u, mensen op een dwaalspoor gebracht wordt, dan moet Ik ingrijpen en weer mensen kiezen die Mij in getrouwheid en nauwgezetheid dienen. Ik moet hun dan mijn Wezen zo voorstellen zoals het is, zodat zij Mij ook kunnen liefhebben uit heel hun hart en met heel hun ziel. Dan moet Ik ook dwalingen rechtzetten die een gevaar betekenen, want geen dwaling blijft zonder gevolgen. En wie in een dwaling verstrikt raakt, zal er moeilijk wijs uit kunnen worden en hij zal niet weten wat hij geloven moet - en uiteindelijk heel zijn geloof verliezen.

Ik heb u echter de belofte gegeven dat Ik u binnen zal leiden in alle waarheid. En zo ook zult u opheldering ontvangen als u er ernstig om vraagt en de weg neemt naar Mij, die alleen u de waarheid geven kan, die u met Mij verbindt in alle eeuwigheid.

Amen

BD.8883

18 - 20 november 1964

Bij de vraag: Waar is het kwade van uitgegaan? (voortzetting van BD.8882)

Wat u ook mag terneer drukken, kom met al uw zorgen naar Mij. Want Ik alleen kan u helpen en Ik zal u ook helpen, zodra u zich aan Mij toevertrouwt. Maar Ik verlang van u een vast geloof in de waarheid van datgene, wat u door mijn geest verneemt. Want pas de sterkte van uw geloof stelt u in staat Mij onvoorwaardelijk te vertrouwen, dat Ik u niets anders dan de zuivere waarheid kan aanbieden. Maar als u de waarheid hebt ingezien, dan is het ook uw plicht ze te verbreiden. Want niets is gevaarlijker dan een dwaling te dulden, die onvermijdelijk een grotere dwaling als gevolg heeft. Want de dwaling is het middel van de tegenstander om u naar beneden in de duisternis te trekken.

Ik echter wil, dat de zuivere waarheid ingang vindt, en geef mijn dienaren de opdracht om op te komen voor deze, door hen besepte waarheid, om dus iedere dwaling uit te roeien, want alleen de waarheid leidt naar de voleinding. En de waarheid is en blijft: dat u allen uit mijn liefde bent voortgekomen en daarom ook in alle volmaaktheid; dat u zelf echter uit de ordening bent getreden en bijgevolg zondig werd. Steeds weer zeg Ik u, dat mijn tegenstander, die eens als mijn evenbeeld was geplaatst als hoogste lichtgeest, door zijn afval van Mij pas de zonde in de wereld heeft gebracht. Dat dus Lucifer, die als mijn evenbeeld met gelijke scheppingsmacht was uitgerust, op grond van deze macht de zonde uit zichzelf heeft voortgebracht. Dat de zonde tevoren in geen enkel wezen aanwezig was en het daarom absoluut onjuist is, dat Ik zelf in Mij louter tegenstellingen zou hebben. Dan zou Ik niet volmaakt zijn en zou Ik ook nimmer het volmaakte hebben kunnen scheppen.

Juist zoals Ik alleen het goede, het goddelijke in Mij had, net zoals de liefde het voornaamste principe was, precies zo had Lucifer na zijn zondeval het kwade in zich. Alles in zijn wezen veranderde totaal, hij werd inslecht, was door zijn haat gedreven, zijn wezen was alleen maar leugen en helemaal van de waarheid afgekeerd. Maar nooit ofte nimmer kunt u in Mij leugen én waarheid, duisternis én licht, haat én liefde, dus al het tegengestelde aannemen, want dat zou niet overeenstemmen met een volmaakt Wezen, wiens oersubstantie liefde is. Al deze eigenschappen kleven wel mensen aan, en dit zijn de gevolgen van het afwijzen van de kracht van mijn liefde.

Wanneer Ik een wezen volmaakt geschapen heb, dan betekent dit, dat het geheel en al in mijn eeuwige ordening verkeert en het zou deze ordening voor eeuwig niet omver hebben hoeven te gooien. Maar er was een tweede macht aan het werk, die in dezelfde

mate haar kracht negatief gebruikte en deze negatieve kracht ook op wezens overdroeg die zijn afgevallen, die dus de aanstraling van mijn liefde afwezen en zich daardoor bij die macht schaarden, die alle slechte eigenschappen overdroeg op deze wezens. Dat alles was het gevolg van de afval van Mij, die Lucifer ten laste gelegd moet worden, want in Mij is waarlijk niets tegenstrijdigs aanwezig, daar Ik anders geen God van liefde genoemd zou kunnen worden, als haat reeds in Mij verankerd zou zijn; Ik ook geen God van waarheid zou zijn, als leugen zich tegelijkertijd in Mij bevond.

U mensen moet toch helder denken, u spreekt iets uit wat niet met het beeld overeenkomt, dat Ik van eeuwigheid af ben en blijven zal: Een hoogst volmaakt Wezen, dat in alle volmaaktheid werken en scheppen kon, dat geen onvolmaaktheden in zich heeft, wiens liefde geen einde heeft en ook naar de gevallen wezens zal uitgaan tot in alle eeuwigheid. Dat mijn tegenstander, die eveneens machtig was, zijn macht zo misbruiken zou om zodoende een wereld te scheppen die tegenstrijdig was aan de wereld van zuivere geesten, dat kon hij wel, omdat zijn vrije wil alle eigenschappen nastreefde, die in strijd waren met mijn volmaakte Wezen, en hij dan al deze eigenschappen overdroeg op het leger van afgevallen geesten.

Waar Ik zelf dus pure waarheid ben, daar zet hij de leugen tegenover. Waar Ik liefde schonk, daar bracht hij haat voort. Waar Ik licht gaf, daar verspreidde hij duisternis. Hij zette alle goede eigenschappen, die in het goddelijke verankerd waren, om in slechte, en zijn invloed was des te sterker, hoe meer de wezens zich tegen de straling van mijn liefde verzetten. Uit hem kwam al het slechte voort en de mensen zijn min of meer met zijn erfelijke kwalen belast. De hele aardse wereld is een wereld van weerstand tegen Mij, die mijn oneindige liefde echter eenmaal breken zal. Want dit ene moet u weten, dat Lucifer eens het gelukzaligste wezen was, in alle volmaaktheid geschapen en ook eindeloze tijden in deze gelukzaligheid verbleef. Dat hij echter, toen hij de kracht van mijn liefde afwees, uit eigen beweging het kwade geschapen heeft krachtens zijn macht, en hij nu tot mijn tegenpool geworden is.

En allen die hem volgden, namen zijn slechte eigenschappen over en boden Mij tegenstand. En het afwijzen van de kracht van mijn liefde had tot gevolg dat zij zich verhardden, tot materiële schepping werden omgevormd en een eindeloos lange gang door de schepping moesten gaan, om nu als mens te strijden tegen alle niet-goddelijke eigenschappen, die door Lucifer op de gevallen wezens werden overgedragen. En nu komt het er op aan of zij de aanstraling van liefde vrijwillig weer aannemen. Want mijn liefde is almachtig en ze zal eenmaal bereiken, dat ieder wezen zich openstelt en mijn liefde begeren zal, dan echter ook tot het gelukzaligste wezens behoort, dat nu ook zijn doel bereikt heeft, mijn kind te zijn geworden en nooit meer van Mij weg zal gaan, dat het zich weer met Mij verenigd heeft en weer volmaakt is, zoals het was vanaf het allereerste begin.

Amen

BD.8884

11 november 1964

Bij de vraag: Waar is het kwade van uitgegaan? (voortzetting van BD.8883)

Ik kan geen dwaling dulden, maar steeds moet zich Mij een geschikt opnamevat ter beschikking stellen, waardoor Ik de zuivere waarheid naar de aarde kan leiden. Daarom ben ook Ik aan wetten gebonden, want mijn tegenstander eist hetzelfde recht op. Doch alleen met het onderscheid u mensen in de dwaling te verstrikken. En hoewel Ik de macht over hem heb, wend Ik ze toch niet aan. Ik laat het aan de mens zelf over hoe hij zich instelt tegenover de dwaling. Maar steeds zal Ik hem ertoe bewegen zich grondig bezig te houden met de dwaling.

Want hij moet iedere opvatting onderzoeken, hij moet over alles nadenken maar niet blindelings aannemen wat hem als "waarheid van Mij" wordt aangeboden, want steeds weer komt mijn tegenstander tussenbeide waar hem maar gelegenheid geboden wordt. Niet Ik leid u een verkeerd denken binnen, Ik zal ieder die ernstig de waarheid begeert deze ook schenken, maar Ik kan het niet verhinderen wanneer u aan zijn influisteringen gehoor schenkt.

En zo ook kon Ik hem niet beletten een totaal valse voorstelling te geven over mijn eigenlijke Wezen. U nam dat ook aan, omdat uzelf zich deze vraag al vaak gesteld had en hem dus voor uzelf in gedachten beantwoordde. En daar het mijn tegenstander er om ging uw denken op een dwaalspoor te leiden, is juist deze belangrijkste vraag: waar was het kwade van uitgegaan - u zo beantwoordt zoals u het zelf zou willen, maar heel afwijkend van de waarheid. En Ik moest eerst een zuiver opnamevat vullen om u alle gebeurtenissen van de schepping uitvoerig te verklaren. Ik moest het voor u trachten te motiveren, dat Ik als hoogst volmaakt gezien wil worden. Ik moest, mensen bewijzen dat Ik zelf u weer aanspreek om nu ook deze dwaling recht te zetten, die van Mij een vals beeld geeft, een beeld, dat menselijk beperkt, mijn Wezen met menselijke zwakheden en gebreken laat zien, dus onvolmaakt is.

Maar ook nu weer zal alleen die mens deze rechtzetting aannemen, wiens wil ernstig naar de waarheid verlangt. Meestal echter houdt men een vergissing voor uitgesloten, omdat mijn knecht (Jakob Lorber) Mij geheel was toegewijd. En toch had mijn tegenstander nog gemakkelijk spel doordat hij het verstand beïnvloedde, dat zichzelf tevoren al een verklaring gaf en Mij niet ernstig om beantwoording van juist deze vraag verzocht, die buitengewoon belangrijk geweest is en van het begrip van het Wezen van de Godheid een zodanig vals beeld gaf, dat het toen moeilijk was aan mijn volmaaktheid te geloven. En het is ook aan ieder mens afzonderlijk overgelaten zich een beeld van

Mij te vormen naar eigen wil. Maar hij moet opmerkzaam gemaakt worden op een dwaling die hem totaal verkeerd laat denken. Hij kan niet om een bewijs vragen, maar hij zal het geloven als hij Mij trouw is toegedaan en steeds alleen naar de waarheid streeft.

Amen

BD.8909

10 januari 1965

Lorber

U hoeft niet te twijfelen aan de geestelijke leringen, die u van Mij ontvangt, want Ik laat het niet bij eenvoudige beweringen, maar Ik motiveer alles, en dat moet u de overtuiging geven, dat u in de waarheid onderwezen wordt. Maar Ik weet, dat u op weerstand stuit, en dit zal Mij aanleiding geven, u een bewijs te schenken, zoals Ik dit al eenmaal gedaan heb, (Gottfried Mayerhofer) doordat Ik u op een andere verklaring gewezen heb, die hetzelfde probleem aanroert. En door deze schrijfknecht van Mij zult u een licht ontvangen - (Schopfungsgeheimnisse blz. 91). Omdat u zich in de laatste tijd bevindt, daarom geef Ik u de volle waarheid, die u zonder bezwaar zou kunnen verbreiden met de wenk, dat niets onveranderd blijft, zodra het onder de mensheid komt, die zelf nog niet voltooid is.

En u kunt geloven, dat ook dit werk (Jakob Lorber) een verandering heeft ondergaan en daarom niet meer zuiver bewaard is gebleven.

Bovendien was mijn knecht Jakob Lorber ook maar een mens, die zich vergissen kon en ook gedwaald heeft, toen zijn verstand alleen een probleem probeerde op te lossen, omdat toen mijn tegenstander zijn verstand kon beïnvloeden.

Wel stond hij onder mijn bescherming, en hij heeft waarlijk de wereld een weten nagelaten, zodat hij wel de grootste ziener en profeet genoemd kan worden.

Maar zijn vrije wil moest Ik hem laten, die alleen aanleiding was, dat de tegenstander tussenbeide kon komen, anders zou er niet zo'n duidelijke tegenspraak hebben kunnen ontstaan, zoals zich bij de beschrijving van mijn Wezen - dat alle tegenstellingen in Mij aanwezig zouden zijn - voordeed. Maar Ik zal, geen enkele ontvanger van mijn woord mijn bescherming onthouden, die waarlijk worstelt om het juiste inzicht, die steeds alleen de zuivere waarheid te weten wil komen en verbreiden. En dat moet voor u voldoende zijn en u sterken in de strijd tegen de dwaling, want Ik zal met u gaan en u ook de bewijzen van uw juiste denken nog laten vinden.

Amen

BD.8910

12 januari 1965

Goed en kwaad - De wet van eeuwigheid

Ook daarover wil Ik u een verklaring geven, want zelfs de geringste twijfel verhindert u de volgende opvatting, dat van Mij uit het kwade in het wezen gelegd werd, recht te zetten. Ik heb nimmer het kwade geschapen, maar Ik wist sinds eeuwigheid dat het kwade in de wereld van de afgefallen geesten ingang zou vinden.

Ik wist van eeuwigheid dat Ik ook als de herkomst van het kwade zou worden beschouwd, omdat Ik van eeuwigheid af weet met welke leugens mijn tegenstander tegen Mij strijden zou om de terugkeer naar Mij tegen te gaan. Maar Ik stuur de mensen steeds weer een licht dat hun opheldering over mijn wezen moet geven. En er zullen ook steeds weer lichtdragers van boven naar de aarde komen om juist deze opvatting recht te zetten.

Mijn wezen is van eeuwigheid goed en is niet in staat ooit een slechte gedachte op mijn voortgebrachte schepselen over te brengen. Dit moet u eerst gezegd worden, opdat u zelf niet aanneemt met alle slechte eigenschappen en begeerten door Mij geschapen te zijn. Want eeuwige tijden was u zo innig met Mij verbonden en u kende in deze staat niets wat tegen het goddelijke inging. U was van gelijke wil als Ik, zodat u onbelemmerd de kracht van mijn liefde ontvangen kon en daardoor onbegrensd gelukzalig was.

Toen nu echter mijn eerst-geschapen geest Lucifer of lichtdrager, van Mij afviel en dus u allen de wilsproef moest afleggen welke heer u de voorkeur geeft, toen u zich in vrije wil echt zou moeten uitspreken, moest u ook zelf kunnen kiezen tussen goed en kwaad. U moest weten dat het kwade van mijn tegenstander uitging, terwijl van Mij alleen maar goede gedachten naar u konden toestromen. Dus Ik gaf u licht: het vermogen om goed en kwaad te onderscheiden. En in dit heldere licht zou u hebben kunnen inzien waar het kwade van was uitgegaan. Ik duldde wel het kwade omdat het nodig was voor de beslissing van uw wil, maar noem het kwade nooit goed. En zo ook moest het wezen een begeerte kunnen bevredigen als het daarnaar verlangde, zelfs al was deze begeerte slecht. Evenzo moest ook het verlangen om goed te zijn in het wezen aanwezig zijn - en dit moet dus zo begrepen worden dat elk verlangen zich ontplooien kan, daar anders een beslissing niet mogelijk is.

Dat de gevallen wezens alleen een slecht verlangen bevredigen wilden komt echter niet daaruit voort dat dit verlangen vanaf het begin uit hen zelf kwam, veeleer heeft mijn tegenwoordige tegenstander pas dit verlangen op zijn aanhang overgedragen. Zodoende

moest elk gevoelen voor het wezen mogelijk zijn, het moest begeerten in zich kunnen opwekken. Toch hoeven deze begeerten niet van Mij afkomstig te zijn, wat altijd dan het geval is als deze begeerten slecht zijn, zoals echter ook ieder niet-gevallen wezen een verlangen heeft, dat zich alleen op het goede richt.

Stel bijgevolg het woord "verlangen" in de plaats van "begeerte" - dat eigenlijk hetzelfde betekent - en het zal u begrijpelijk zijn dat elk gevoelen in het wezen van Mij is uitgegaan, maar dat ieder wezen zelf de richting ervan bepaalt. Daarom moet u met alle twijfels, met alle vragen naar Mij komen en Ik zal u niet in zielen nood achterlaten. Ik zal u opheldering geven die u van boven wordt aangeboden, zodat u ook zelf van de waarheid overtuigd bent. Want het gaat erom nog veel dwalingen recht te zetten, ook als u gelooft de waarheid te bezitten. Niets blijft onveranderd wat naar nog onvolmaakte mensen komt, al is het nog zo puur van boven uitgegaan.

Daarom openbaar Ik Mij steeds weer opnieuw, om weer de zuivere waarheid naar de aarde te sturen. Daarom kunt u het ook zonder bedenken aannemen, wanneer u alles ernstig onderzoekt. Want de zuivere waarheid van Mij moet de uitwerking hebben dat ze herkend wordt door hen die met een ernstig verlangen naar de waarheid haar aanvaarden.

Amen

BD.8913

16 januari 1965

Over de oorsprong van het kwade

Als u zo innig om de waarheid vraagt, zult u toch niet geloven dat Ik u verkeerd onderricht. Gedenk mijn woorden: "Als gij, die slecht zijt goede gaven aan uw kinderen geeft, hoeveel meer zal Ik dan, uw Vader in de hemel, aan hen mijn geest geven die Mij erom vragen!" Het zijn dus niet uw eigen gedachten die u neerschrijft, maar mijn geest geeft ze u in, en altijd zo, dat u de betekenis begrijpen kunt, dat u niet hoeft te vrezen misleid te worden. Wat van boven tot u komt, moet duidelijk en voor iedereen begrijpelijk zijn, in zich geen tegenstrijdigheden bevatten en geheel onverholen u mijn Wezen beschrijven, zodat u niet de geringste twijfel in u voelt opkomen.

U, die als mens op de aarde vertoeft, u bent dat eens van Mij afgevallen geestelijke. Door uw afval van Mij raakte uw denken verward. U nam van mijn tegenstander alle slechte eigenschappen aan, die niet van Mij zelf zijn uitgegaan maar van mijn tegenstander. Uw wezen bleef niet goddelijk, dus kwam het tegenover Mij te staan. Deze

niet-goddelijke eigenschappen moesten uit u verwijderd worden, waarvoor de eindeloos lange gang door de scheppingen diende.

U had al een zekere rijpheid bereikt toen u zich op de aarde mocht belichamen. Maar nu, in bewuste staat, beseft u met een goede wil de grote afstand tot Mij, en dus moet u al uw slechte eigenschappen zelf overwinnen, die Ik zelf echter niet in u gelegd heb maar die als gevolg van uw afval van Mij, door de inwerking van mijn tegenstander, nog in u waren. U zelf had de gevolgen ervan te dragen omdat u zelf vrijwillig het kwaad van mijn tegenstander had aangenomen.

Deze waarheid blijft onherroepelijk bestaan. Ik zelf heb u wel zo geschapen dat u kon ervaren wat goed en wat slecht was. Ik zelf had u zo geschapen dat u zowel naar het goede als ook naar het kwade verlangen kon. Ik heb u er echter niet toe gebracht dat u het kwade in u moest opnemen. Maar uw verlangen was erop gericht en de gevolgen ervan zijn, dat u al die slechte neigingen in het aardse leven nog in u hebt die mijn tegenstander eens op u overdroeg, en dat u hier tegen moet strijden en ze ten laatste zou moeten overwinnen. U kunt niet aannemen dat het kwade van Mij is uitgegaan, daar u anders het gehele scheppingsplan als een knoeiwerk zou moeten bezien, dat echter een werk van hoogste volmaaktheid geweest is.

Nooit kan iets in Mij zijn oorsprong hebben wat Ik als "zonde tegen Mij" bestempel. Als u dus gezondigd hebt, dan moet u ook in strijd met mijn wet van eeuwige orde gehandeld hebben en u moet uw zondesschuld, zo ver u dit mogelijk is, zelf aflossen in het aardse leven. Maar u kunt nooit zeggen dat Ik zelf u zo geschapen heb zoals u nu als mens bent, als u daarmee de fouten en gebreken bedoelt waarmee u te kampen hebt.

Deze tegenspraak is zo opvallend dat u die als zodanig had moeten inzien en afwijzen. Ik schiep wel de mens, maar het eigenlijke is de ziel, die al veel van het niet-geestelijke kon afstoten tijdens de eindeloze gang tevoren. Ze is de oergeest die eens gevallen is en de gevolgen van zijn afval nog te dragen heeft - tot hij verlost is van zijn oerschuld. maar toch nog met de begeerten die mijn tegenstander in hem gelegd heeft moet afrekenen, om zich geheel te kunnen verenigen met Mij, zijn Vader van eeuwigheid, uit wie hij hoogst volmaakt is voortgekomen.

Mijn woord van boven wordt u waarlijk zo gegeven dat het voor u begrijpelijk is, en er wordt van u niets anders verlangd dan dat u het als waarheid aanneemt. Doch Ik heb wijselijk voor de schrijver de kennis van de geschriften verborgen gehouden, om diens blik niet te vertroebelen en alleen dat neer te schrijven wat Ik voor heel belangrijk houd, lettend op het einde, omdat juist deze vragen aanleiding zullen geven tot heftige debatten. Doch een ding kan niet miskend worden, dat de mensen liever ertoe overgaan om in een God te geloven die hoogst volmaakt is, en dat ieder goed mens voelt dat het hem tegen de borst stuit zich in God ook de drager van het kwade voor te stellen. En het gaat erom dat Ik niet de wereldwijzen winnen wil maar hen, die van goede wil zijn.

Hoe echter zijn de vele bijbelplaatsen te verklaren, waaruit de lezer afleidt Mij zelf met het kwade te kunnen confronteren? Bij deze duivelse gelegenheid kan hij het beste binnensluipen en al te graag gaat hier de menselijke wil op zijn wil in. Niemand verkeert in de positie hem de waarheid te zeggen zoals mijn Johannes dit gedaan heeft, toen satan hem diezelfde vraag stelde (Jakob Lorber/Bisschop Martinus 197,198). Zo is mijn Johannes ook nu aan het werk u, mensen een helder licht te ontsteken dat niemand kan uitdoven. En hij zal u ook nu de tegenstrijdigheid ophelderen die echter geen tegenstrijdigheid is.

Vanuit God zijn al Zijn wezens voortgekomen, dus ook hij, de grootste en machtigste geest, (Lucifer) die Hij zelf zich schiep om in hem een afspiegeling van zich zelf te hebben, in wie Hij onophoudelijk de kracht van Zijn liefde kon stralen, en van wie Hij ook deze liefdekracht terug ontving. Hij schiep zich dus een evenbeeld dat Hij precies zo uitrustte met alle vermogens, zodat tussen Hem en het scheppingswerk geen onderscheid was dan dat, dat Hijzelf de Bron van kracht, zijn schepsel echter de ontvanger van die kracht was. Zodoende was de eerst geschapen geest, Lucifer ofwel lichtdrager, ook "uitgestraalde kracht" die als het eerste zichtbare wezen door God buiten God zelf werd geplaatst - en dat dan voor alle erna volgende wezens ook zichtbaar bleef tot zijn afval.

Maar dit wezen was toen nog geen tegenpool van God, want het had noch aan God tegenstrijdige eigenschappen, noch een, aan God tegenstrijdig gevoelen. Integendeel: het was in vurige liefde tot Hem ontvlamd en zijn wil was net zo gericht als Gods wil. Ook hier is weer de duivelse list onmiskenbaar: dat hij het tijdstip van de afval van God verplaatst naar de scheppingsdaad, om juist God als de verantwoordelijke en hij zichzelf als "zo geschapen" voor te stellen. Want denk hier serieus over na: Hoe kan een "gerechtvaardigde tegenstelling" van God, die dus anders is dan God zelf, "niet ongoddelijk" zijn? (Leopold Engel, Ev.II, hfdst.15, alinea 6) Hij is pas tot Zijn tegengestelde geworden na ondenkbaar lange tijd, nadat hij, door het leger van eerstgeschapen oergeesten aangespoord, zijn wil en denkvermogen begon te veranderen. Maar dit eeuwige tijden durende gelukzalig zijn is aan zijn val voorafgegaan en zijn deze ongoddelijke eigenschappen uit hem voortgekomen, maar niet, dat God ze in het geschapen wezen zou hebben gelegd, dat juist alleen maar als Gods evenbeeld geschapen kon zijn. Ook deze vingerwijzing was nodig om volledige duidelijkheid daarover te verschaffen; dat niet God de veroorzaker van de zonde is geweest en Zijn (scheppings-)werken zonder enige twijfel vanuit Zijn liefde waren voortgebracht en daarom niet anders dan volkomen, dat wil zeggen: goed in de hoogste volmaaktheid, moesten zijn.

U moet de openbaringen van boven begrijpen kunnen, daar u anders wel een vreemde invloed zult moeten aannemen wanneer u iets onbegrijpelijks wordt aangeboden. Want daarom stuurt God Zijn woord naar de aarde om u een licht te geven, en alleen indien u

werkelijk licht ontvangt, zult u ook God zelf als de Gever kunnen herkennen. Maar dan weet u ook dat u heel zeker in de waarheid wandelt, omdat Hij diegenen niet in de duisternis van geest laat, die zich aan Hem toevertrouwen en Hem vragen de waarheid te sturen.

Amen

* * *